

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

An peccatum complectens plures numero malitias dividi in confessione
possit, paragr. 13

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

Et, potest: quia dicendo in secunda Confessione peccavi contra votum; tota malitia in prima Confessione omissa declaratur. At in peccato, verbi gratia, violentiæ, non potest. Si enim quis, exempli causa, violenter puellam cognovit, & prima Confessione dixit, se cognovisse puellam; si in secunda dicat, se violentum in quamdam personam fuisse; non sufficienter explicat peccatum in ultima specie à se commissum; violentum enim esse contra aliquem est quid genericum ad violentum in re, in persona, in honore,

§. 13.

*An peccatum completens Plures
numero malitias dividatur in
Confessione possit.*

28 **S**ed jam suboritur alia dubitatio. Diximus de se parat

paratione malitiarum specie distinctarum: quid de divisione numerica? Aliquis v. g. unico ictu duos homines interemit; potest ne se accusare in hunc modum? Occidi unum hominem, & deinde occidi alium hominem. Sic etiam si fortè eripuerit quis centum aureos, licet ne sic fateri? Furatus sum quinquaginta, & mox furatus sum alia quinquaginta.

83 Dico in prima eademque Confessione non licere, a quia *a Vafq. q. 81. de pœn. arb. 1. dub. 3.* juxta supra dicta non explicatur peccatum commissum, sed duo peccata, quæ commissa non sunt. Superest ergo solum discernere de secunda Confessione, quando fortè quis in prima inculpatè, & sine dolo factus est suum peccatum sub una malitia, sed deinde recordatus, vult a- *b De Lug. d. 16. de pœn. sect. 16. n. 669.* liam confiteri; potestne hanc solam manifestare? Dico itidem, juxta superius dicta, posse, *b* sed sub

sub limitatione allata n. 81. id est quando in secunda Confessione explicari potest malitia omissa, sine mentione, seu sine consortio alterius jam manifestatæ. Ratio est eadem ac ibidem dicta.

84 Hinc collige, quia in homicidio duorum uno ictu perpetrato, violatum est duplex jus duorum hominum: licebit tibi in secunda Confessione dicere tantum, Occidi hominem; quia satis explicabis malitiam nondum clavibus subditam. Ita etiam in unico furto, quod graviter læsit duos; propter eandem rationem. At in furto centum aureorum v. g. quo læsisti jus fortunarum unius tantum hominis, si in prima Confessione dixisti, te furatum esse quinquaginta; & deinde in secunda te alia quinquaginta esse furatum: non satis explicares peccatum tuum: quia explicares à te vio-

latum

latum
quinque
fuit: no
rire ite
est fur
reos.

in prin
te fur
vem:
obliga
tur inf

D

85

C
culpab
specie
que is
quia fi
casu ex
Exem
mus.
homic

id latum esse jus fortunarum in
confef. quinquaginta, quod numquam
ia o- fuit: necesse igitur tunc erit ape-
fine rre iterum peccatum tuum, id
hife- est furatum te esse centum au-
ibi- reos. Expeditius te gefiffes, fi
in prima Confessione dixiffes,
a ho- te furatum esse materiam gras
rpe- vem: nam ad aliud deinde non
x jus obligareris. Sed de hac re dice-
tibi tur infra cap. 8. §. 1.

§. 14.

De peccatis ex ignorantia.

85 **Q**ui ex ignorantia vin-
cibili, & mortaliter
culpabili delinquit, ejusdem
speciei peccatum committit, at-
que is, qui scienter. *a* Ratio est
quia finaliter malitia in utroque
casu ex eodem objecto sumitur.
Exemplis rem clarius propona-
mus. Dicimus ejusdem speciei
homicidium fecisse eum, qui oc-
cidit

*a Sanc. l. i
in dec. c. 17
n. 23.
Suar. de
pœn. d. 22.
sec. 4. n. 14
Vasq. l. 2.
d. 11. qui
limitat in
infidelit.*